

[Aksel Larsen.]

almindelighed ved det. Hvorfor skal det ikke lægges frem? Jeg tror, det ville være godt og demokratisk at gøre noget sådant. Jeg anbefaler det alligevel til overvejelse.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen havde et ekstra argument: at det har vi diskuteret i fjor, og det strandede på, at vi ikke kunne få Aksel Larsen til i udvalget at rykke ud med sit erfaringsmateriale om, hvor mange penge det kommunistiske parti fik fra fremmede magter. Jeg har ikke spor imod, at dette drages frem, selv om det vistnok er en uskreven, men ofte overtrådt lov, at udvalgsforhandlinger refererer man ikke fra denne talerstol.

Det er da ganske rigtigt, at det kunne man ikke få mig til. Af to grunde. For det første: det er ikke mig, der har startet det kommunistiske parti. Det kommunistiske partis formand igennem 10 år var Ernst Christiansen; det var ham og Sigvald Hellberg og Johannes Erwig, der stod i spidsen for partiet fra dets start; det var dem, der købte ejendommen i Møntergade, udgav et dagblad o. s. v. Dem har man aldrig spurgt om, hvorfor de havde pengene til det, og hvis man vil kulegrave det kommunistiske parti, må man begynde med begyndelsen. Men dernæst: hvis man tror, at man kan udnytte mig til at fortælle, skal vi kalde det indre intimiteter fra det kommunistiske parti, tager man fejl. Det vil ikke ske i den retning, og det vil ikke ske i nogen anden retning. Det, jeg kan sige virkelig har politisk betydning for, at man gør op med et parti, det er jeg forpligtet til at komme frem med, men jeg har ingen grund til her på nogen måde at udlevere materiale. Altså, jeg vil ikke dermed have antydnet eller givet udtryk for, at det kommunistiske parti i min tid har fået penge udefra, men jeg vil naturligvis heller ikke udtale mig på en måde, så man kunne sige, at vi har altså fået attesteret af Aksel Larsen, at der er intet parti, der i dag får penge noget sted fra. Jeg vil ikke udtale mig i nogen retning om det. Jeg håber, det er forståeligt.

I øvrigt er det nok i almindelighed sådan, at de, der understøtter partierne, i hvert fald de partier, der betyder noget, befinder sig inden for landets grænser, så jeg tror nok, man skal lade være med at hænge sig i det problem ved at give sig til at snakke om

penge fra fremmede magter. Mit parti offentliggør én gang om året sit regnskab. Også det ærede medlem hr. Poul Sørensen er velkommen til at komme og snage i det, han må gerne personlig gøre det. Det er så indlysende, at sådan vil vi optræde, sådan må vi optræde, og det er i overensstemmelse hermed, vi har fremsat vort forslag. Vi finder, det ville være særdeles godt, hvis en sådan bestemmelse kom ind i valgloven.

Naturligvis kunne jeg være kommet ind på mange andre spørgsmål i forbindelse med de lovforslag, vi her behandler. Jeg skal undlade at gøre det, for debatten kommer jo alligevel til at blive ret langstrakt. Men jeg kan sige, at vi vil gå ind i en fordomsfri og velvillig behandling af de her foreliggende lovforslag, og vi anbefaler i ganske særlig grad, at man ser velvilligt på de af os fremsatte lovforslag. Jeg kan imidlertid ikke — det forstår man — give noget til-sagn om at være velvillig over for alt, hvad der er kommet fra den højtærede indenrigsminister, eller over for alt, hvad der er kommet fra anden side som ideer til valgloven under denne debat.

Rimstad: Sammen med færdselsloven og lukkeloven er valgloven antagelig den lovgivning, som i størst omfang sætter sindene i bevægelse i befolkningen. De 4 lovforslag, som her er fremsat, og selve diskussionen i dag viser meget tydeligt de store divergenser, der findes i opfattelsen mellem de små og de store partier. De sidste ønsker en konsolidering rent partimæssigt ud i fremtiden ved at opretholde og udbygge meget kunstige spærreregler, der ikke alene tjener til at holde nye partidannelser ude af folketinget, men også til at fælde ældre, mindre partier, hvis øjeblikkelige tilslutning har været dalende, måske hidrørende fra enkelte større fejltrin. De små partier ønsker på deres side at undgå udslettelse hidrørende fra sådanne engangsforeteelser, og de partidannelser, der ude i befolkningen eksisterer som mere eller mindre ideologisk underbyggede anskuelser, ønsker selvfølgelig den letteste vej ind i tinget. Det vil være naturligt her at spørge, hvorpå en saglig betragtning i nøje overensstemmelse med de demokratiske idealer kan hævdes midt imellem disse meget egocentriske og meget divergerende opfattelser.